

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200267
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1018200267.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Otilie Belavej a JUDr. Evy Fulcovej, v právnej veci žalobkyne 1/: D. U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., žalobcu 2/: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., obaja právne zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefániková 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor školstva, oddelenie odborných a metodických činností, so sídlom Tomášiková 46, 832 05 Bratislava, IČO: 00 151 866, za účasti: F. T. J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: OÚ-BA-OS1-2018/016004 zo dňa 19.01.2018, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Číslo: OÚ-BA-OS1-2018/016004 zo dňa 19.01.2018, z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a žalobcom v 1/ a 2/ rade voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a účastníčke konania voči žalovanému právo na náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V zákonnej lehote podanou žalobou zo dňa 19.02.2018 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len správny súd) sa domáhali žalobkyňa 1/ a žalobca 2/ (ďalej aj len žalobcovia) preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného Číslo: OÚ-BA-OS1-2018/016004 vydaného dňa 19.01.2018 (ďalej len napadnuté rozhodnutie), a priznania náhrady trov konania. Zároveň žalobcovia podali návrh na priznanie odkladného účinku podanej žalobe, ktorý správny súd dňa 19.04.2018 uznesením č. k. 6S/34/2018-148 zamietol. Žalobcovia dňa 25.05.2018 podali opätovný návrh na priznanie odkladného účinku žalobe, ktorý správny súd uznesením č. k. 6S/34/2018-300 zo dňa 03.09.2018 zamietol.

I. Administratívne konanie a rozhodnutia správnych orgánov.

2. Pripojený administratívny spis žalovaného mimo iných písomností obsahuje: žiadosť o prijatie maloletej zo dňa 12.10.2017 podanú žalobcom 2/, odhlášku žiaka (žalobkyne 1/) z 12.10.2017 zo súkromnej školy Wonderschool, opravu napadnutého rozhodnutia zo dňa 26.02.2018 vydanú žalovaným.

3. Prvostupňový orgán verejnej správy - riaditeľka Základnej školy Jakubov, vydal dňa 18.10.2017 prvostupňové rozhodnutie číslo: 289/2017, ktorým rozhodol o prijatí žalobkyne 1/ do Základnej školy Jakubov do 4. ročníka od 16.10.2017 na školský rok 2017/2018.

4. V dôsledku účastníčkou konania podaného odvolania zo dňa 18.10.2017 voči v predchádzajúcom bode tohto rozsudku uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu vo veci rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím Číslo: OÚ-BA-OS1-2018/016004 zo dňa 19.01.2018 a to tak, že podanému odvolaniu vyhovel a prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že D. U. J., dátum narodenia XX.XX.XXXX, bytom P. Č.. XXX, XXX XX P., sa neprijíma do Základnej školy Jakubov, Jakubov 276, 900 63 Jakubov do 4. ročníka od 16.10.2017 na školský rok 2017/2018 za podmienok uvedených podľa § 62 ods. 2 a 12 zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len školský zákon).

5. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodnutím riaditeľky, F. L. E., číslo 123/2017 zo dňa 12.10.2017 D. U. J., dátum narodenia XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., bola prijatá do štvrtého ročníka Základnej školy Jakubov, Jakubov 276, 900 63 Jakubov školského roku 2017/2018.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal zákonný zástupca, F. T. J. G. - matka dieťaťa, odvolanie v zákonnej lehote.

7. Odvolanie bolo žalovaným preskúmané a boli zistené ďalšie skutočnosti:

Na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č. k.: 3P/91/2017-276, vydaného dňa 29.06.2017 rozhodol, že súd:

I. nariaďuje návrat maloletého dieťaťa D. U. J., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloleté dieťa“) do krajiny jeho obvyklého pobytu do Ekvádorskej republiky.

II. Súd nariaďuje otcovi maloletého dieťaťa, X. U., nar. XX.XX.XXXX, aby maloleté dieťa navrátil na územie Ekvádorskej republiky do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

III. V prípade, že otec maloleté dieťa, v súlade s výrokom II. Tohto uznesenia na územie Ekvádorskej republiky nenavráti, je matka maloletého dieťaťa, F. T. J. G., nar. XX.XX.XXXX, oprávnená po uplynutí stanovenej lehoty maloleté dieťa prevziať za účelom jeho navrátenia do krajiny obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, t.j. na územie Ekvádorskej republiky.“

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 06.10.2017.

8. Krajský súd Bratislava svojím uznesením zo dňa 18.09.2017, č. k.: 20CoP46/2017-487 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k.: 3P/91/2017-276, vydaného dňa 29.06.2017. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 06.10.2017.

9. Zákonný zástupca dieťaťa, X. U., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „otec maloletého dieťaťa“) aj napriek rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č. k.: 3P/91/2017- 276, vydaného dňa 29.06.2017 a rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2017, ktoré nadobudli právoplatnosť dňom 06.10.2017, písomne požiadal dňa 12.10.2017 o prijatie svojej dcéry, D. U. J., nar. XX.XX.XXXX do Základnej školy Jakubov.

10. Otec maloletého dieťaťa neposkytol riaditeľke uvedenej základnej školy všetky podstatné informácie, ako to vyplýva zo školského zákona - § 144 „Práva a povinnosti dieťaťa, žiaka a jeho zákonného zástupcu alebo zástupcu zariadenia“, na základe ktorého v ods. 7 „Zákonný zástupca dieťaťa alebo žiaka alebo zástupca zariadenia je povinný“, písm. d) „informovať školu alebo školské zariadenie o zmene zdravotnej spôsobilosti jeho dieťaťa, jeho zdravotných problémoch alebo iných závažných skutočnostiach, ktoré by mohli mať vplyv na priebeh výchovy a vzdelávania“, t. j. neposkytol riaditeľke školy aktuálne súdne rozhodnutia, na základe ktorých v tom čase už mal dieťa navrátiť matke do Ekvádorskej republiky.

II. Žaloba.

11. Žalobcovia považovali napadnuté rozhodnutie za nezákonné, z dôvodu podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu pre riadne posúdenia veci ako aj nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Po stručnom opise skutkového stavu veci predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia žalobcovia uviedli, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, a to z nasledovných dôvodov:

13. Zo strany žalovaného došlo pri vydávaní napadnutého rozhodnutia k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. g) SSP, nakoľko žalovaný ako druhostupňový orgán vôbec nepreskúmaval predmetné prvostupňové rozhodnutie v zmysle § 59 Správneho poriadku, ale namiesto preskúmania prvostupňového rozhodnutia preskúmaval odvolanie matky a z neho vyvodzoval ďalšie skutočnosti, čo je absolútne absurdné a v rozpore s ustanovením § 59 Správneho poriadku, ako aj v rozpore so základným princípom legality. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na to, že žalovaný tým, že preskúmal odvolanie matky namiesto prvostupňového rozhodnutia, konal svojoľne a v rozpore s procesnou úpravou, pričom z jeho strany došlo okrem porušenia ustanovenia § 59 Správneho poriadku aj k porušeniu ustanovenia § 3 Správneho poriadku, ktorý je premietnutím ústavného princípu a základnej zásady správneho konania, t. j. žalovaný porušil zásadu legality.

14. V súvislosti s uvedeným žalobcovia poukázali na znenie ustanovenia § 59 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého „Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni“, pričom mali za to, že preskúvanie odvolania zo strany žalovaného namiesto preskúmania prvostupňového rozhodnutia bolo v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. To, že žalovaný preskúmaval odvolanie matky vyplývalo aj zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom sám žalovaný potvrdil túto skutočnosť nasledovným konštatovaním: „Odvolanie bolo odvolacím orgánom preskúmané a boli zistené ďalšie skutočnosti“.

15. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na ustanovenie § 3 Správneho poriadku, ktoré je premietnutím článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), v zmysle ktorého Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom základnou podmienkou v materiálnom právnom štáte je dôsledné dodržiavanie kompetencií orgánmi verejnej moci. Právomoc orgánu verejnej moci je vymedzená ústavou a zákonmi, nie želaniami osôb, ktoré ju v mene orgánu vykonávajú. V nadväznosti na uvedené žalobcovia pripomenuli, že každý orgán verejnej moci je striktne viazaný článkom 2 ods. 2 Ústavy a pri výkone právomoci by každý orgán mal dôsledne sledovať nielen úlohy zákonom mu zverenú, ale aj to, aby konal len spôsobom, ktorý ustanoví zákon (princíp legality), v súlade s princípmi správneho konania, dobrej správy a v neposlednom rade princípom proporcionality.

16. Žalobcovia súčasne poukázali na legitímny výklad zmieneného ustanovenia Ústavným súdom SR z 05.02.1998, ktorý konštatuje, že „článok 2 ods. 2 Ústavy určuje miesto a postavenie štátnej moci predstavovanej štátnymi orgánmi vo vzťahu k právu tak, že stanovuje ich podriadenosť ústave a zákonom. V dôsledku toho možno štátnu moc uplatňovať len pri splnení viacerých podmienok. Prvou je tá, že k uplatneniu štátnej moci dochádza (môže dôjsť) len vtedy, ak to ustanovuje zákon. Každý orgán má buď ústavou alebo zákonom určený rozsah právomocí, ktorý nemôže prekročiť takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje. Ústava ustanovuje, že zákon ustanoví aj spôsob, akým štátne orgány smú štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré môžu použiť v prípade neplnenia rozhodnutí orgánov štátu. Z uvedeného však nemožno vyvodiť záver, že právnym základmi uplatňovania štátnej moci „v rozsahu zákona“ môžu byť výlučne len zákony. Tam, kde to ústava alebo zákon umožňujú, sú orgány štátu viazané aj medzinárodnými zmluvami, nariadeniami vlády alebo aj všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev alebo iných ústredných orgánov štátnej správy. ...Iba zákony upravujú rozsah, v akom štátne orgány môžu uplatňovať jednotlivé zložky štátnej moci to, či právnym základom ich uplatňovania budú jednotlivé zložky štátnej moci i to, či právnym základom ich uplatňovania budú zákony, iné právne predpisy tzv. sekundárnej normotvorby alebo medzinárodné zmluvy. V dôsledku uvedeného preto štátnym orgánom Slovenskej republiky zákony upravujúce ich postavenie a právomoc neumožňujú, aby samostatne rozhodovali o konaní nad rámec zákona, t. j. mimo rozsahom zákonom ustanovených právomocí. Ten orgán štátu, ktorého postavenie a právomoc zákon upravuje, nie je preto oprávnený z vlastného rozhodovania a podľa vlastnej úvahy konať nad rámec svojich zákonných právomocí, keďže takéto konanie príslušný právny predpis neupravuje“.

17. V tejto súvislosti Ústavný súd ďalej uviedol, že „konanie orgánov štátu v rozsahu zákona nie je jediným ústavným príkazom obsiahnutým v citovanom ustanovení čl. 2 ods. 2 Ústavy. Uvedené

ustanovenie súčasne určuje, že konanie orgánu štátu v rozsahu zákona sa musí uskutočňovať aj „spôsobom, ktorý ustanoví zákon“. Podobne, ako právomoci, tak aj spôsob konania orgánov štátu. Výklad citovaného ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy a osobitne slovného spojenia „v rozsahu sa spôsobom, ktorý ustanoví zákon“ potvrdzuje, že ústavodarca predpokladal splnenie oboch príkazov ústavných noriem v nej obsiahnutých. Príkazu ústavnej normy obsiahnutej v citovanom ustanovení čl. 2 ods. 2 Ústavy preto nezodpovedá konanie orgánu štátu zákonom ustanoveným postupom, ktoré sa neuskutočnilo v rozsahu zákona a ani konanie orgánu štátu, ktoré sa uskutočnilo v rozsahu zákona, ale nie zákonom ustanoveným postupom. Odvolanie sa na zákonom ustanovený postup preto orgánu štátu neumožňuje konať nad rozsah zákona a naopak poukaz na konanie v rozsahu zákona orgánu štátu neumožňuje konať iným ako zákonom ustanoveným postupom“.

18. V zmysle vyššie uvedeného je teda zrejmé, „že konanie orgánu štátu v rozsahu zákona bez akejkoľvek výnimky, ako aj súčasné uplatňovanie ústavných princípov o konaní orgánu štátu v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným spôsobom v právnom štáte napĺňa princíp právnej istoty. Článok 2 ods. Ústavy SR vytvára právnu istotu tiež v tom, že žiaden orgán štátu (odlišný od zákonodarcu) nie je oprávnený samostatne podľa vlastnej úvahy rozhodnúť kedy a za akých podmienok nebude konať v rozsahu zákona a zákonom ustanoveným spôsobom. Právnej istote ako nedielnej súčasti právneho štátu podľa čl. 1 Ústavy preto nezodpovedá taký stav, ktorý by orgánu štátu umožňoval konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným ako zákonom ustanoveným postupom“.

19. V zmysle uvedeného bolo zrejmé, že žalovaný ako orgán verejnej správy, ktorý nevyhnutne pri svojej činnosti zasahuje do práv a právom chránených záujmov osôb musí osobitne dbať na to, aby jeho postupy boli vždy striktné v súlade s princípom legality, legitimacy a proporcionality. V tomto prípade, však žalovaný preskúmaval odvolanie matky, nepreskúmaval prvostupňové rozhodnutie, čím z jeho strany došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy a aj z tohto dôvodu je podľa názoru žalobcov druhostupňové rozhodnutie nezákonné.

20. Napadnuté rozhodnutie žalovaného považovali žalobcovia za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v zmysle § 191 ods. 1 písm. d) SSP, nakoľko žalovaný svoje rozhodnutie neodôvodnil a ani neuviedol, z akých dôvodov zmenil prvostupňové rozhodnutie riaditeľky ZŠ Jakubov, pričom v odôvodnení sa žalovaný obmedzil len na konštatovanie existencie súdnych rozhodnutí - Rozhodnutí Okresného súdu a Krajského súdu a v závere len stroho konštatoval, že žalobca v rade II. ako otec „neposkytol riaditeľke školy aktuálne súdne rozhodnutia, na základe ktorých v tom čase mal dieťa navrátiť matke do Ekvádorskej republiky.“

21. Absencia odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaným bola podľa žalobcov neprijateľná a v tejto súvislosti mali za to, že ide o rozhodnutie v priamom rozpore s § 47 ods. 3 zákona číslo 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), ktorý sa podľa § 60a Správneho poriadku primerane použije aj na rozhodnutie v odvolacom konaní. Ide teda o rozhodnutie, u ktorého absentujú jeho náležitosti v súlade s § 47 Správneho poriadku, nakoľko napadnuté rozhodnutie:

- neobsahuje skutočnosti, ktoré mali byť podkladom na rozhodnutie žalovaného,
- neobsahuje úvahy, akými bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov,
- neobsahuje zákonné ustanovenia, na základe ktorých žalovaný rozhodoval.

22. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí navyše vôbec nevysporiadal s námietkami žalobcu v 2/ rade ako zákonného zástupcu maloletej, v zmysle ktorých žalobca 2/ poukazoval na tú skutočnosť, že maloletá má trvalý pobyt v obci P., pričom ZŠ Jakubov je v zmysle § 20 ods. 5 v spojení s ods. 6 školského zákona pre maloletú školou spádovou, pričom žalovaný sa dokonca nevysporiadal ani s vyjadreniami matky, ktorej tvrdenia sa týkali jej súhlasu, resp. nesúhlasu s prijatím maloletej do ZŠ Jakubov.

23. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na tú skutočnosť, že žalovaný dokonca nenaplnil ani základný účel odvolacieho konania, ktorým je vždy preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, nakoľko žalovaný ako odvolací orgán preskúmaval odvolanie matky a z neho vyvodzoval ďalšie skutočnosti, čo je neprijateľné, pričom vôbec nepreskúmaval predmetné prvostupňové rozhodnutie, a to ani z hľadiska správnosti, t. j. nepreskúmal či prvostupňový správny orgán rozhodol v medziach zákona, vhodne aplikoval správnu úvahu, či objektívne posúdil pomery účastníkov konania a všetky okolnosti prípadu. Ďalej zo strany žalovaného nedošlo ani k preskúmaniu prvostupňového rozhodnutia

z hľadiska zákonnosti, t. j. žalovaný nepreverenil súlad prvostupňového rozhodnutia s právnymi predpismi. V nadväznosti na uvedené žalobcovia poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. apríla 2008 sp. zn. 2Sžo 81/2007, v zmysle ktorého: „Ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie, ktoré plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s námietkami účastníkov“ ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. januára 2011 sp. zn. 5Sžo/81/2010: „Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť správneho orgánu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku a znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé konanie pred orgánmi štátnej správy. Podľa judikatúry slovenských súdov rozhodnutie nie je možné odôvodniť len odkazom na listinné dôkazy a príslušné zákonné ustanovenia.“

24. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na to, že žalovaný nikde v napadnutom rozhodnutí neuviedol, v čom vidí nezákonnosť prípadne nesprávnosť prvostupňového rozhodnutia riaditeľky ZŠ Jakubov a či vôbec existovali dôvody, pre ktoré bolo potrebné prvostupňové rozhodnutie riaditeľky ZŠ Jakubov zmeniť. V zmysle uvedeného mali za to, že napadnuté rozhodnutie nebolo riadne odôvodnené, pričom nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva účastníka na spravodlivé konanie vo vzťahu k oboj žalobcom.

25. Napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo zo zisteného skutkového stavu, ktorý bol nedostačujúci na riadne posúdenie veci v zmysle § 191 ods. 1 písm. e) SSP, nakoľko:

- na nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav aplikoval žalovaný navyše aj nesprávnu právnu normu, keď v odôvodnení uviedol ako právny základ napadnutého rozhodnutia tú skutočnosť, že žalobca 2/ neposkytol riaditeľke ZŠ Jakubov všetky podstatné informácie v súlade s § 144 ods. 7. písm. d) školského zákona. Žalobcovia mali za to že, rozhodnutie riaditeľky ZŠ Jakubov č. 123/2017 zo dňa 12.10.2017 o prijatí maloletej do ZŠ Jakubov bolo vecne správne, nakoľko v zmysle § 20 ods. 5 v spojení s ods. 6 školského zákona bola riaditeľka ZŠ Jakubov povinná prijať maloletú do ZŠ Jakubov, ktorá je pre maloletú spádovou školou v zmysle § 20 ods. 5 školského zákona, pričom riaditeľka podľa zákona ani nemala inú možnosť ako prijať maloletú do ZŠ Jakubov. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali zároveň na § 19 ods. 1 a § 20 ods. 1 školského zákona, v zmysle ktorých nikoho nemožno oslobodiť od plnenia povinnej školskej dochádzky a povinná školská dochádzka sa plní v základných školách, v stredných školách a v školách pre žiakov so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

- žalovaný okrem vyššie uvedenej nesprávnej aplikácie právnej normy v napadnutom rozhodnutí aplikoval aj ďalšiu nesprávnu právnu normu, keď vo výroku rozhodnutia uviedol, že odvolaniu matky vyhovuje a napadnuté rozhodnutie mení tak, že žalobkyňa 1/ sa neprijíma do ZŠ Jakubov za podmienok uvedených podľa § 62 ods. 2 a ods. 12 školského zákona. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na zaradenie ustanovenia § 62 ods. 2 a ods. 12, v systematike školského zákona, ktorý sa nachádza v treťom oddiele s názvom Prijímanie na vzdelávanie v stredných školách, pričom samotné znenie ustanovenia § 62 ods. 2 je nasledovné „Do prvého ročníka osemročného vzdelávacieho programu v gymnáziách alebo osemročného vzdelávacieho programu v konzervatóriu môže byť prijatý uchádzač, ktorý získal primárne vzdelanie podľa §16 ods. 3 písm. a) a úspešne ukončil piaty ročník základnej školy v príslušnom školskom roku a splnil podmienky prijímacieho konania, ak tento zákon neustanovuje inak.“ a znenie § 6 ods. 12 školského zákona je nasledovné „Podmienkou prijatia uchádzača na vzdelávanie je, že uchádzač nie je žiakom inej strednej školy.“ Na základe uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný postupoval nesprávne, keď určil právnu normu pre prijímanie na stredné školy, totiž rozhodnutie sa týkalo prijatia dieťaťa na základnú školu. Nakoľko ustanovenie, na ktoré odkazuje vo výroku žalovaný sa týka prijímania na strednú školu a maloletá bola rozhodnutím riaditeľky ZŠ Jakubov prijatá na základné vzdelávanie v základnej škole, nemožno postup žalovaného považovať za postup de lege lata. Teda je absolútne neprijateľné, aby napadnuté rozhodnutie žalovaného spôsobovalo akékoľvek právne následky vo vzťahu k žalobkyňi 1/.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené mali žalobcovia za to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pričom na nesprávne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval § 144 ods. 7 písm. d) školského zákona, pričom podľa názoru žalobcov mal aplikovať § 20 ods. 1, ods. 5 a ods. 6 v spojení s § 19 ods. 1 školského zákona a prvostupňové rozhodnutie riaditeľky ZŠ Jakubov ako správne potvrdiť. Žalobcovia mali ďalej za to, že žalovaný nesprávne aplikoval aj § 62 ods. 2 a ods. 12 školského zákona nakoľko sa jedná o ustanovenie, ktoré sa vzťahuje na vzdelávanie na stredných školách a napadnuté rozhodnutie žalovaný vydal vo vzťahu k prijatiu žalobkyne 1/ ako žiačky pri prijímaní na základné vzdelávanie.

27. V nadväznosti na všetky vyššie uvedeného dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného mali žalobcovia za to, že napadnutým rozhodnutím žalovaného došlo okrem zásahu do práva na spravodlivé konanie oboch žalobcov aj k zásahu do práva žalobkyne 1/ na vzdelanie podľa článku 42 ods. 1 Ústavy SR a zároveň aj k zásahu žalovaného do rodičovských práv žalobcu 2/ ako otca maloletej podľa § 28 ods. 2 a 3 Zákona číslo 36/2005 Z. z. zákon o rodine, nakoľko žalovaný ako správny orgán nie je oprávnený zasahovať do výkonu rodičovských práv a v prípade, že vznikne vo veci rodičovských práv a povinností nezhoda medzi rodičmi, je v tejto veci kompetentný rozhodnúť jedine príslušný súd.

28. Okrem vyššie uvedeného dali žalobcovia konajúcemu súdu do pozornosti protichodné vyjadrenia matky uvedené v Odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 18.10.2017 (ďalej len „Odvolanie matky“ alebo „Odvolanie“) a vyjadrenia matky v Návrhu matky na nariadenie neodkladného (vhodného) opatrenia zo dňa 18.12.2017 (ďalej len „Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia“), pričom matka si v uvedených podaniach vo vzťahu k nutnosti poskytnutia súhlasu oboch rodičov pri prijímaní do ZŠ Jakubov celkom zjavne protirečí. Matka svoje Odvolanie odôvodnila tou skutočnosťou, že maloletá prestúpila na ZŠ Jakubov bez jej vedomia a súhlasu, pričom matka vo svojom odvolaní uviedla, že má za to, že „základná škola je súčasťou prípravy na budúce povolanie, preto pri zápise do základnej školy je nevyhnutná dohoda oboch rodičov o konkrétnej základnej škole, do ktorej bude dieťa zapísané. Škola by preto mala vyžadovať vyjadrenie súhlasu oboch rodičov s výberom základnej školy dieťaťa.“ Matka zároveň uviedla, že „Ako matka, zákonný zástupca žiačky, mám plné právo vyjadriť sa k návrhu otca o prestupe maloletej do inej základnej školy.“ Matka následne citovala § 28 ods. 2 a ods. 3 Zákona o rodine a poukazuje na judikatúru, v nadväznosti na ktorú záverom konštatovala, že „...výber základnej školy je prípravou na budúce povolanie mojej dcéry a z toho dôvodu je potrebný môj súhlas s jej prestupom na inú základnú školu, prípadne je potrebné súdne rozhodnutie. Otec však žiaden návrh na rozhodnutie o podstatnej veci týkajúcej sa našej maloletej dcéry nepodal, neexistuje žiadne súdne rozhodnutie v tejto veci.“ Matka naproti uvedenému vyjadreniu v Odvolaní v Návrhu na nariadenie neodkladného doručenému Okresnému súdu Bratislava I žiadala: „Súd týmto určuje, že maloletá bude do času jej návratu na územie Ekvádorskej republiky navštevovať na území Slovenskej republiky súkromnú školu Wonderschool, Bilíková 34, 841 01 Bratislava. Otec je povinný znášať náklady spojené s návštevou tejto školy.“...., návrh okrem iného odôvodnila tým, že: „V prípade, ak by sme pripustili, že slovenský súd nemá právomoc v tejto otázke rozhodovať, znamenalo by to, že rodič únosca môže prihlásiť na neobmedzený počet školských zariadení, tieto bez obmedzenia meniť, pričom je zrejmé, že v zmysle školského zákona sa súhlas druhého rodiča nevyžaduje.“ Zo znenia vyššie citovaného návrhu matky je zrejmé, že v predmetnom Návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia si protirečí so svojimi tvrdeniami uvedenými v Odvolaní, keď v Návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia explicitne uvádza, že „v zmysle školského zákona sa súhlas druhého rodiča nevyžaduje.“

29. Z uvedeného je celkom zrejmé, že tvrdenia matky vo vzťahu potrebe súhlasu druhého rodiča na prihlásenie na povinnú školskú dochádzku matka prispôsobuje podľa seba a procesných úkonov, ktorými sa snaží robiť napriek žalobkyňi 1/ a to i napriek tomu, že žalobkyňa 1/ sa jasne niekoľkokrát vyjadrila, že chce ostať na SR, pričom ZŠ Jakubov jej vyhovuje a chce túto školu naďalej navštevovať.

30. Žalobcovia v tejto súvislosti mali za to, že ak teda matka tvrdí, že nie je potrebný súhlas druhého rodiča s prestupom alebo prijatím dieťaťa zo Súkromnej základnej školy Wonderschool do Základnej školy Jakubov, jej odvolanie bolo v plnom rozsahu nedôvodné a prvostupňové rozhodnutie bolo správne. Odvolávanie sa na súdne rozhodnutia netýkajúce sa prijímania žalobkyňi 1/ rade do školy bolo v tomto smere bezvýznamné a neodôvodniteľné.

31. Podaním zo dňa 25.05.2018 sa žalobcovia vyjadrili k vyjadreniu účastníčky konania k podanej žalobe, s ktorej tvrdeniami nesúhlasili a zotrvali na žalobných námietkach.

III. Vyjadrenie žalovaného.

32. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 16.03.2018 a vyjadril súhlas s tvrdením žalobcov, že nepreskúmal prvostupňové rozhodnutie v zmysle § 59 Správneho poriadku ako aj to, že jeho napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Poukázal na to, že trvalý pobyt maloletej nie je jedinou podmienkou pre jej prijatie do ZŠ Jakubov a tiež, že prijatie do základnej školy nie je bežnou vecou (§ 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov) a vyžaduje sa v tomto prípade súhlas oboch rodičov. Zisťovanie názoru maloletej, ku ktorému v konaní nedošlo, nie je možné označiť ako obligatórnu súčasť prijatia na povinnú školskú dochádzku do základnej školy.

33. Žalovaný vyjadril nesúhlas s námietkou žalobcov o tom, že by aplikoval nesprávnu právnu normu. Žalobca 2/ neposkytol riaditeľke ZŠ Jakubov všetky podstatné informácie v súlade s § 144 ods. 7 písm. d) školského zákona, nakoľko informácia o nesúhlase matky maloletej s jej prijatím do ZŠ Jakubov bola podstatnou náležitosťou.

34. Žalovaný uviedol, že uvedenie § 62 ods. 2 a 12 školského zákona v napadnutom rozhodnutí bola zrejme nesprávnosť, o čom vydal dňa 26.02.2018 opravu napadnutého rozhodnutia.

IV. Vyjadrenie účastníčky konania.

35. K žalobe sa písomne zo dňa 22.03.2018 vyjadrila účastníčka konania - matka žalobkyne 1/ a navrhla žalobu v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietnuť, resp. zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

36. Účastníčka konania namietala aktívnu žalobnú legitimáciu žalobkyne v 1/ rade a po citácii zákonných ustanovení (§ 38 ods. 4 školského zákona, § 14 ods. 1, 2 a § 15 Správneho poriadku, § 31 ods. 1 až 4 zákona o rodine a § 35 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, 2 SSP) uviedla, že z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že žalobkyňa 1/ nemá procesnú spôsobilosť na podanie tejto žaloby, nakoľko je maloletá (má 9 rokov). Mala za to, že maloletá nemohla byť pri úkone podania žaloby a v tomto konaní zastúpená jej otcom, nakoľko záujmy otca sú v priamom rozpore so záujmami maloletej v zmysle ust. § 31 ods. 2 zákona o rodine. Podľa názoru matky malo najskôr prebehnúť konanie o určení opatrovníka podľa ust. § 272 CMP, a až následne tento (súdom ustanovený opatrovník) mohol podať túto žalobu v mene maloletej.

37. Pretože túto žalobu v mene maloletej - žalobkyne 1/, súdom ustanovený opatrovník nepodal, podala ju osoba, ktorá nemá spôsobilosťou na právne úkony v patričnom rozsahu a preto žalobu podala osoba, ktorá nemá procesnú spôsobilosť a o ktorej návrhoch súd nemôže konať, ale musí konanie zastaviť, resp. žalobu odmietnuť (Civilný sporový poriadok, z edície: Veľké komentáre, autori: Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Vydavateľ: Nakladateľství C.H. BECK, rok vydania 2016, strana 236, k ust. § 68 CSP). Vzhľadom k tomu, že ku konfliktu záujmov v zmysle ust. § 31 zákona o rodine medzi maloletou a jej otcom došlo pred začatím tohto konania, pričom ide o konanie návrhové, nie je možné túto vadu konania podľa názoru účastníčky konania dodatočne zhojiť v priebehu tohto konania.

38. Účastníčka konania namietala aj nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu v 2/ rade a po citácii ust. § 177 ods. 1, 2 a § 178 ods. 1 SSP a ust. § 38 ods. 4, § 10 ods. 5 písm. a), b) zákona č. 596/2003 Z. z., mala za to, že žalobca 2/ (otec maloletej) nie je aktívne legitimovaný na podanie všeobecnej správnej žaloby v tejto veci, nakoľko o jeho právach a právom chránených záujmoch sa v konaní pred správnymi orgánmi prvého ani druhého stupňa nejednalo a nijakým spôsobom ani týmito rozhodnutiami nemohol byť na svojich právach ukrátený. Otec (žalobca v 2/ rade) je jedným zo zákonných zástupcov maloletej, spolu s matkou. Iba z tohto dôvodu, mu bolo doručované, v zmysle ust. § § 38 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z. z. školského zákona, rozhodnutie správneho orgánu prvého i druhého stupňa. Pokiaľ by maloletá už mala viac ako 18 rokov, rozhodnutie by sa mu ani nedoručovalo. V súlade s uvedených mala za to, že správny súd by mal žalobu žalobcu 2/ odmietnuť.

39. K tvrdeniam žalobcov o tom, že údajne správny orgán vôbec nepreskúmal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (ZŠ Jakubov) a po citácii ust. § 58 ods. 2, § 59 ods. 2, ods. 3

Správneho poriadku uviedla, že je zrejmé, že správny orgán druhého stupňa rozhodoval o odvolaní matky maloletej, podľa ust. § 58 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, kedy odvolaniu bolo vyhovené a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo zmenené. Účastníčka konania nerozumela tvrdeniam žalobcov ohľadne formulácie výroku, z ktorého žalobcovia dedukovali údajné nepreskúmanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Z obsahu napadnutého rozhodnutia bolo zrejmé, že správny orgán druhého stupňa preskúmal rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, nakoľko toto zmenil.

40. K námietke žalobcov o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov - podľa žalobcov nebolo z rozhodnutia zrejmé, čím sa správny orgán riadil, neobsahuje zákonné ustanovenia, a neobsahuje skutočnosti, ktoré mali byť podkladom na rozhodnutie, účastníčka konania podotkla, že žalobcovia napadli odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa, ale nenapadli 1-stranové a veľmi stručné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Účastníčka konania rozsah napadnutého rozhodnutia žalovaného považovala za dostatočný a úplný.

41. Uviedla, že v napadnutom rozhodnutí bolo odôvodnené, že v zmysle ust. § 144 ods. 7 písm. d) školského zákona žalobca 2/ neposkytol riaditeľke školy aktuálne súdne rozhodnutia, na základe ktorých v tom čase mal už dieťa navrátiť matke do Ekvádorskej republiky, čo žalovaný jasne, stručne a výstižne uviedol vo svojom odôvodnení a potom z uvedeného je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti kladené na takéto rozhodnutie všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to ako záhlavie, výrok, odôvodnenie aj poučenie.

42. Ohľadom vznesenej námietky, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, kedy žalobcovia tvrdia, že správny orgán neprihliadol na názor maloletej, ktorá údajne je natoľko vyspelá a objektívna, že je schopná svoj názor prejavíť a zároveň tvrdia, že maloletá mala byť prihlásená do ZŠ Jakubov, lebo je to jej spádová školská oblasť.

43. Účastníčka konania poukázala na tú skutočnosť, že súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov a nie naopak. Správny orgán nemal žiadnu možnosť preskúmať súdne rozhodnutia, ktorými súdy nariadili návrat maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu, do Ekvádoru, a v ktorom vyhodnocoval rozumovú vyspelosť maloletej. Podľa správy psychologičky prítomnej na výsluchu maloletej: „dieťa nemá vytvorený hraničný ani jednotný názor a ani osobnostnú zrelosť na to, aby vedelo adekvátne zvážiť a vyjadriť svoje rozhodnutia.“ Ani konanie o prijatí dieťaťa do základnej školy alebo neprijatí a ani toto konanie nie je odvolacím konaním voči právoplatnému rozhodnutiu súdov SR o nariadení návratu maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu ako sa snaží prezentovať a dosiahnuť žalobca v II. rade.

44. Okresný súd Bratislava I svojim uznesením zo dňa 29.06.2017, sp. zn.: 3P/91/2017-276, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2017, sp. zn.: 20CoP/46/2017-487, ktorým súd: a) nariadil návrat maloletej D. U. J., nar.: XX.XX.XXXX, do krajiny jej obvyklého pobytu do Ekvádorskej republiky, pričom b) nariadil otcovi maloletej, X. U., nar.: XX.XX.XXXX, aby vrátil maloletú D. U. J., nar.: XX.XX.XXXX, do Ekvádorskej republiky do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a c) v prípade, ak otec maloletú v súlade s predchádzajúcim výrokom na územie Ekvádorskej republiky nevráti, je matka maloletej F. T. J. G., nar.: XX.XX.XXXX, oprávnená prevziať maloletú za účelom jej vrátenia do krajiny obvyklého pobytu do Ekvádorskej republiky.

45. Vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Bratislava I v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2017 a vykonateľnosť vo výroku I. dňa 06.10.2017 a vo výroku II. a III. dňa 21.10.2017.

46. V zmysle uvedeného bolo zrejmé, že ku dňu 06.10.2017 nadobudol výrok I. o nariadení návratu maloletej právoplatnosť a vykonateľnosť, a preto nemohol otec (žalobca 2/) dňa 12.10.2017 prihlásiť maloletú do školského zariadenia - ZŠ Jakubov.

47. Účastníčka konania poukázala na ust. § 20 ods. 2 zákona č. 245/02008 Z. z. školský zákon: „Zákonný zástupca dieťaťa je povinný prihlásiť dieťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole (ďalej len „zápis“). Zápis sa koná od 1. apríla do 30. apríla, ktorý predchádza začiatku školského roka, v ktorom má dieťa začať plniť povinnú školskú dochádzku.“

48. V zmysle § 20 ods. 5 zákona č. 245/2008 Z. z. školský zákon. „Žiak plní povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskom obvode, v ktorom má trvalý pobyt (ďalej len „spádová škola“), ak zákonný zástupca pre svoje dieťa nevyberie inú základnú školu. Žiak môže plniť povinnú školskú dochádzku v inej ako spádovej škole, ak ho riaditeľ tejto školy prijme na základné vzdelávanie.“

49. Ďalej účastníčka konania uviedla, že maloletá pred jej prestupom na Základnú školu Jakubov (kde bola v októbri 2017 prijatá len na základe žiadosti otca, bez vedomia a súhlasu jej matky ako zákonného zástupcu, hoci sa jednalo o podstatnú vec týkajúcu sa života maloletej, o ktorej sa rodičia musia dohodnúť, prípadne by musel otec (žalobca 2/) disponovať súhlasom matky) navštevovala na území SR Súkromnú základnú školu Wonderschool, Bratislava a v tejto základnej škole nastúpila aj do 4. triedy. Maloletá túto súkromnú školu navštevovala v čase, keď sa nachádzala na území SR pred odchodom do Ekvádoru a opäť po neoprávnenom zadržaní na území SR zo strany otca - žalobcu 2/, t. j. od marca 2017 do októbra 2017. Presun do z tejto základnej školy do základnej školy v Jakubove sa uskutočnil až po právoplatnom rozhodnutí súdu o nariadení návratu maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu - do Ekvádoru, čiže účelovo a týmto jediným účelom bola svojvôľa a zneužitie práva a to takým spôsobom, aby sa otec (žalobca 2/) mohol nachádzať v triede počas vyučovania s maloletou.

50. Žalobca 2/ sa po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o navrátení maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu zamestnal v triede maloletej v základnej škole Jakubov, a to v októbri 2017 a v danom čase prehlásil aj maloletú na predmetnú školu. Maloletá - žalobkyňa 1/ nebola predtým prihlásená na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

51. Uvedené konanie nastalo z jediného dôvodu a to marenie výkonu súdneho rozhodnutia, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn.: 7Em 3/2017. Argumenty o doručovaní rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o navrátení maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu žalobca 2/ používa aj v konaní o výkone súdneho rozhodnutia, pričom tieto boli vyhodnotené ako účelové. Predmetné súdne rozhodnutia sú vykonateľné a právoplatné tak ako je na nich vyznačené. Doložky neboli nikdy zrušené.

52. Z tohto dôvodu argument, že maloletá musí plniť povinnú školskú dochádzku práve v tomto školskom zariadení nepovažovala účastníčka konania za relevantný, nakoľko maloletá pred jej prestupom na ZŠ Jakubov si riadne plnila povinnú školskú dochádzku v súkromnej základnej škole Wonderschool. Z toho vyplýva, že maloletá využívala svoje právo na vzdelanie a plnila si povinnú školskú dochádzku už pred nástupom na Základnú školu Jakubov. Prestup na inú školu bol čisto účelový a to je bránenie výkonu súdneho rozhodnutia, keďže tento nastal až po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Žalobca 2/ o obsahu rozhodnutia vedel, keďže tento prezentoval aj pred našou advokátskou kanceláriou na stretnutí v októbri 2017. Tvrdenie o nedostatku finančných prostriedkov bolo tiež účelové, čo je zrejmé, že nedostatok začal pociťovať až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o navrátení maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu.

53. Uvedeným konaním žalobca 2/ zneužíva práva, a to rodičovské práva v priamom rozpore so záujmami maloletej, na ktoré sa paradoxne odvoláva.

54. Účastníčka konania poukázala na ustanovenie čl. 5 CSP: „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.“

55. Podľa ust. § 5 ods. 1 SSP: „Konanie pred správnym súdom sa okrem princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a ktoré sa na konanie pred správnym súdom použijú primerane, riadi aj princípmi uvedenými v odsekoch 2 až 12.“

56. Aj z uvedeného je zrejmé, že žalobca 2/ prehlásením maloletej do Jakubova nesledoval záujem maloletej zúčastňovať sa na školskom vyučovaní, ale sledoval svoje záujmy, oddialiť, resp. sťažiť výkon predmetných súdnych rozhodnutí. Žalobca 2/ konaním zjavne zneužíva svoje rodičovské práva a takémuto konaniu nie je možné poskytnúť právnu ochranu, ktorej sa domáha aj touto žalobou.

57. Žalobca 2/ maloletú neoprávnene zadržáva na Slovensku odo dňa 30.03.2017. Ak by žalobca 2/ naozaj sledoval záujmy maloletej, prihlásil by maloletú do ZŠ Jakubov ku dňu únosu, a nie po právoplatnosti súdnych rozhodnutí o nariadení návratu. Žalobca 2/ je zamestnaný ako osobný asistent v základnej škole Jakubov (v 4. triede, čo je trieda, ktorú navštevuje maloletá), starý otec maloletej (otec žalobcu 2/) je v danej obci starostom (v ktorého zriaďovateľskej pôsobnosti je ZŠ) a má maloletú neustále pod dohľadom, a stráži ju doslova 24 hodín denne vrátane školského vyučovania.

58. Čo sa týka údajného školského obvodu, v ktorom si maloletá má plniť povinnú školskú dochádzku, účastníčka konania zdôraznila, že maloletá v obci Jakubov nebýva, nakoľko so žalobcom 2/ bývajú na adrese: F. J. XX,XXXXX F., čo bola aj adresa na doručovanie žalobcu 2/, ktorú uviedol pred Okresným súdom Bratislava I v návratovom konaní ako aj pred úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v rámci výsluchu. A preto je aj konanie o prihlásení na údajný trvalý pobyt maloletej na adresu v obci P. účelové a to opätovne za jediným účelom akým je marenie výkonu súdneho rozhodnutia. Na adrese, ktorej je maloletá prihlásená na trvalý pobyt bývajú starí rodičia maloletej a nie maloletá so žalobcom v II. rade.

59. Čo sa týka chýb v písaní vo výroku, tieto nemajú žiadny vplyv na rozhodnutie, na jeho zákonnosť a správnosť. Chyby v písaní boli opravené žalovaným.

V. Posúdenie skutkových tvrdení a právnej argumentácie.

60. Krajský súd v Bratislave ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zákonom a žalobe je potrebné vyhovieť.

61. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

62. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

63. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

64. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

65. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

66. Podľa § 59 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

67. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu žalobných námietok.

68. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi

ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré musí mať zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti, t. j. musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať náležitosti určené právnymi predpismi na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi.

69. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

70. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca 2/ po ním uskutočnenom odhlásení maloletej dcéry (žalobkyňa 1/) zo súkromnej základnej školy, ktorú dovtedy navštevovala (Wonderschool Bratislava) dňa 12.10.2017, toho istého dňa podal prihlášku maloletej na ZŠ Jakubov, kde bola táto prijatá do 4. ročníka od 16.10.2017 na školský rok 2017/2018, a to prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 18.10.2017, voči ktorému rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej - účastníčka konania.

71. Podľa názoru správneho súdu je treba tak žalobkyňu 1/ ako aj žalobcu 2/ pokladať za aktívne legitimovaných na podanie predmetnej žaloby. Je celkom zrejmé, že napadnuté rozhodnutie žalovaného sa týka uplatnenia ich subjektívnych práv (práva na vzdelanie). Žalobkyňa 1/ bola pri podaní predmetnej žaloby riadne zastúpená svojim zákonným zástupcom - otcom (žalobca 2/), pričom nebolo preukázané a ani spochybnené, že by tento bol nejakým obmedzený vo výkone svojich rodičovských práv k maloletej a z toho dôvodu, že by bol obmedzený na jej zastupovanie v predmetnom administratívnom konaní. Rodičovské práva a povinnosti v zmysle zákona o rodine (§ 28) majú obaja rodičia, pokiaľ niektorí z nich nebol týchto práv pozbavený, resp. obmedzený. V danom prípade sa jedná o výber - určenie základnej školy, ktorú mala maloletá žalobkyňa 1/ navštevovať. Maloletá je vo veku povinnej školskej dochádzky a preto má zákonnú povinnosť základnú školu navštevovať. V tomto musí byť zhoda oboch rodičov dieťaťa, keďže ide o prípravu na budúce povolanie maloletej, ktorú skutočnosť je treba pokladať za podstatnú a v takomto prípade je treba mať zhodu oboch rodičov (§ 35 zákona o rodine). Druhá vec je výber konkrétnej školy, ktorú bude dieťa navštevovať a podľa správneho súdu v prípade, ak nedôjde k zhode oboch rodičov (zákonných zástupcov), ktorú konkrétnu základnú školu má dieťa navštevovať, tak potom prvou alternatívou bude tá základná škola, ktorá je spádovou základnou školou maloleteho dieťaťa na základe jeho aktuálneho pobytu. Ak s takouto školou následne jeden z rodičov nesúhlasí, má vždy možnosť iniciovať konanie, ktorého výsledkom by bolo posúdenie vhodnosti príslušnej základnej školy. Takéto konanie je však časovo náročné a nie je v záujme maloletej, aby pred konečným rozhodnutím nenavštevovala žiadnu základnú školu, čím by došlo k narušeniu jej povinnej školskej dochádzky ako aj možným negatívnym dopadom na jej ďalší vývoj. Taktiež podľa správneho súdu nie je možné v prípade povinnej školskej dochádzky požadovať pre dieťa ako štandard platenú súkromnú základnú školu. Iné by to bolo v prípade, ak na takúto alternatívu existuje relevantný dôvod, resp. dohoda oboch rodičov maloleteho žiaka.

72. Správny súd prisvedčil vznesenej námietke nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, nakoľko v ňom prijatý záver celkom zjavne nemá oporu v jeho odôvodnení, ktoré robí napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené a arbitrárne, keďže žalovaný v ňom nepodáva žiadne vysvetlenie svojich úvah, prečo rozhodol tak ako rozhodol. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu správnu úvahu, neobsahuje opis skutkového stavu v rozsahu potrebnom na posúdenie veci, ani odôvodnenie ako sa žalovaný vysporiadal s protichodnými postojmi účastníkov konania (matky a otca maloletej). Zároveň napadnuté rozhodnutie nedáva žiadnu odpoveď, prečo

predmetnú základnú školu maloletá nemôže počas jej pobytu na Slovensku (či už oprávneného alebo nie) navštevovať.

73. Vzhľadom na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia správny súd nie je relevantne schopný posúdiť vznesenú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci. To bude možné až v prípade uvedenia a následného riadneho odôvodnenia správnej úvahy, ktorá viedla žalovaného k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Zároveň správny súd konštatuje, že vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nie je možné ani zaujať stanovisko a zodpovedne posúdiť, či bol skutkový stav vo veci riadne zistený (napr. trvalý pobyt maloletej - z hľadiska určenia spádovej školy).

74. Správny súd považuje za účelové tvrdenie žalobcov o nesprávnom postupe žalovaného, ktorý v napadnutom rozhodnutí uviedol, že predmetom jeho odvolacieho konania bolo podané odvolanie matky (účastníčky) voči prvostupňovému rozhodnutiu, z čoho žalobcovia dôvodili, že žalovaný nepreskúmaval prvostupňové rozhodnutie, ale podané odvolanie. Z obsahu napadnutého rozhodnutia možno jednoznačne prijať záver, že predmetom druhostupňového správneho konania žalovaného a jeho následne vydaného napadnutého rozhodnutia bolo posúdenie zákonnosti prvostupňového rozhodnutia riaditeľky ZŠ Jakubov v rozsahu podaného odvolania matkou maloletej a takýto postup možno pokladať za zákonný. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí podľa správneho súdu iba nepresne formuloval svoj postup pri posudzovaní odvolacích námietok matky maloletej podaných voči prvostupňovému rozhodnutiu, ale z obsahu napadnutého rozhodnutia je zjavné, že preskúmaval prvostupňové rozhodnutie.

75. Taktiež správny súd nepovažuje za dôvodnú námietku nesprávneho použitia právnej normy (§ 62 ods. 1, 12 školského zákona - namiesto § 32 školského zákona), ktorá skutočnosť - nesprávne uvedenie zákonného ustanovenia § 62 ods. 1, 12 školského zákona, bola následne žalovaným opravená, a to vydaním opravy napadnutého rozhodnutia zo dňa 26.02.2018.

76. Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP ako nezákonné z dôvodu jeho celkom zjavnej nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zároveň rozhodol správny súd o vrátení veci žalovanému na ďalšie konanie (§ 191 ods. 4 veta prvá SSP), v ktorom bude žalovaný viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci opätovne konať a vydať nové rozhodnutie, ktorého odôvodnenie bude poskytovať logické zdôvodnenie v ňom prijatého záveru.

77. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech v konaní bol žalobkyni 1/ a žalobcovi 2/ tento nárok priznaný v plnom rozsahu, pričom podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Účastníčke konania správny súd náhradu trov konania v súlade s § 169 SSP priznal v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému.

78. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).